

Κόσμος και...μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΠΡΙΝ ΠΕΙΝΑΣΟΥΝ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ

Γιατί πρέπει να επενδύσουμε στο μέλλον τής παροικίας

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΘΑ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ
ΔΙΧΑΣΜΕΝΟΙ Θ' ΑΦΑΝΙΣΤΟΥΜΕ

Την περασμένη Παρασκευή ο καλός συνάδελφος, Γιώργος Τσερδάνης, έθεσε σε πέντε συμπάροικους το ερώτημα «Τί πρέπει να γίνει με τις περιουσίες των μικρομεσαίων συλλόγων μας;» και έλαβε απαντήσεις στις οποίες διακρίνεται η άγνοια από κάποιους τής σπουδαιότητας του προβλήματος -γιατί περί προβλήματος πρόκειται- που αφορά στην επιβίωση τής ελληνικής μας ταυτότητας.

Αυτή η στήλη έχει ασχοληθεί επανειλημμένα με το θέμα αυτό, αλλά είναι φωνή βοώντος εν τη ερήμω επειδή η παροικία σαν σύνολο έχει στρέψει την πλάτη της στις οργανώσεις της που δεν την εκφράζουν πια. Στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι συμπάροικοι δεν ενδιαφέρονται για τα «κοινά» και στην καλύτερη περίπτωση ίσως πάνε στην ετήσια χοροεσπερίδα τής Ανω Κρύας Βρύσης, ενώ απουσιάζουν από τις γενικές συνελεύσεις ή έχουν σταματήσει προ πολλού να πληρώνουν την ετήσια συνδρομή τους. Αποτέλεσμα είναι να μην υπάρχουν αρκετά άτομα για να συμπληρώσουν ένα διοικητικό συμβούλιο και είναι θέμα χρόνου η αναπόφευκτη διάλυση αυτών των σωματείων που έχει αρχίσει με οργανώσεις μας που έχουν εξαφανιστεί εν κρυπτώ και παραβύστω, ή να φυτοζωούν.

Συνολικά οι οργανώσεις μας κάθονται πάνω σε μια τεράστια περιουσία που έφτιαξαν οι ιδρυτές τους με ποταμούς ιδρώτα και συγκινητική γενναιοδωρία. Αυτοί οι ήρωες δεν δούλεψαν σκληρά, ούτε πρόσφεραν γενναίοδωρα τα χρήματά τους για να καταλήξει σε «σε ξένα χέρια» αυτή η περιουσία και αν ζούσαν σήμερα, ή αν ακουγόταν η φωνή τους θα διαφωνούσαν με τον λανθασμένο δρόμο που διάλεξαν οι διάδοχοί τους. Αυτή η τεράστια περιουσία θα ήταν

ανύπαρκτη, αν οι ιδρυτές των οργανώσεών μας δεν καίγονταν πάνω από τα κάρβουνα για να ψήσουν εκατομμύρια ζεστά σουβλάκια και να πουλήσουν ποτάμια παγωμένης μπίρας, με τις γυναίκες δίπλα τους που έκοψαν τόνους σαλάτας και πούλησαν αμέτρητα λαχεία, ενώ τα παιδιά τους ενθουσίαζαν με τις επιδείξεις ελληνικών χορών. Τί περιουσία θα είχαμε σήμερα αν αυτοί οι φιλοπρόοδοι και ελληνόψυχοι είχαν επιλέξει τις κλιδάτες δεξιότητες;

Αυτές οι οικογένειες δούλεψαν σκληρά με έναν στόχο: Ν' αποκτήσει η οργάνωσή τους -όπως η οικογένειά τους- ένα δικό της σπίτι που θα στέγαζε τους συμπατριώτες τους, όμως τα χρόνια άλλαξαν, αλλάξαν οι καιροί όπως λέει το τραγούδι και τα παιδιά τους δεν παντρεύονται πια παπούτσι από τον τόπο τους. Ευτυχώς, τα παιδιά μας ξεπέρασαν τον τοπικισμό των γονιών τους και ενώ

αγαπούν τον τόπο καταγωγής τους, δεν περιορίζονται στο στενό χώρο του. Αλλωστε, η οργάνωση δεν τους εκφράζει πια γιατί έχουν ευρύτερα ενδιαφέροντα, οι φίλοι τους προέρχονται από άλλες περιοχές τής πατρίδας, ερωτεύονται και παντρεύονται «ξένες» ή «ξένους» και δεν έχουν τον καιρό ή τη διάθεση ν' ασχοληθούν με σωματεία που σχεδόν μοναδική δραστηριότητα είναι μια χοροεσπερίδα, μια εκδρομή, άντε και μια διάλεξη για να δείξουν πως ενδιαφέρονται για τα πολιτιστικά.

Γι' αυτό συμφωνώ με τον κ. Κώστα Τζαβέλα και τον κ. Ναπολέοντα Τσάνη που μιλούν για ομόνοια, για συγκέντρωση των περιουσιών και την δημιουργία ενός οργανισμού που θα αξιοποιεί την περιουσία και θα κτίσει ένα πολιτιστικό κέντρο, όπως άλλωστε έχω αναφέρει πολλάκις σ' αυτή τη στήλη. Η περιουσία αυτή συγκεντρώθηκε για την παροικία και

όχι για φιλανθρωπικούς σκοπούς εντός και εκτός Αυστραλίας, ούτε οι ιδρυτές τους έφτιαξαν τις περιουσίες για να σπαταληθούν σε ταξίδια, εκδρομές κλπ. Γι' αυτά είχαμε το ΣΑΕ και είδαμε τα οικτρά αποτελέσματα, επειδή οι τζάμπα μάγκες δεν έχουν μέλλον.

Είναι απαράδεκτο να έχουν εντυπωσιακά πολιτιστικά κέντρα οι Ισπανοί, οι Ιάπωνες και άλλοι, ενώ απουσιάζει η χώρα τού πολιτισμού, όχι επειδή δεν υπάρχουν τα χρήματα, αλλά επειδή δεν υπάρχει το όραμα για το μέλλον, μόνο το πάθος για την καρέκλα. Είναι απαράδεκτο να έχουμε 100 ή 150 σωματεία με μεγάλη περιουσία συνολικά που παραμένει ανεκμετάλλευτη στα αζήτητα, ενώ θα μπορούσαμε να την χρησιμοποιήσουμε για να μεγαλοουργήσουμε. Είναι απαράδεκτο να κατηγορούμε τους άχρηστους πολιτικούς στην Ελλάδα και να μην βλέπουμε το δικό μας χάλι, που θα ήταν τρισχιρότερο αν δεν υπήρχαν τα μεγάλα έργα από την Αρχιεπισκοπή με τους φορείς της, την Κοινότητα, Ελληνική Λέσχη, ΑΧΕΠΑ και μερικές άλλες οργανώσεις.

Αν δεν ενωθούμε, κινδυνεύουμε ν' αφανιστούμε, δηλαδή να έχουμε στο μέλλον εκατοντάδες χιλιάδες Ορθόδοξους που δεν θα μιλούν ελληνικά και ίσως να λένε, τουλάχιστον, my ancestors were Greek!

Είναι αυτό που θέλουμε, είναι αυτό το τέλος που προσδοκούμε για την παρουσία μας στους Αντίποδες; Είμαι σίγουρος πως θα πείτε «όχι». Ε, τότε ας κάνουμε κάτι. Ας αναγκάσουμε τους προέδρους και τα συμβούλια των σωματείων μας ν' αρχίσουν, τουλάχιστον, τις συζητήσεις για τη συγκώνευση των περιουσιών τους και ας συνεχίσουν, τελοσπάντων, να υπάρχουν αν θεωρούν τόσο σημαντική την παρουσία τους...

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΓΙΑ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ

Γι' άλλη μια φορά ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, επανέλαβε προχθές Κυριακή πως η κυβέρνηση Χάουαρντ είχε αποταμιεύσει \$50 δις στον κρατικό κορβανά, που είναι πολύ σωστό, όπως σωστό είναι το γεγονός ότι η κυβέρνηση Ραντ δανείστηκε δεκάδες δις δολάρια για να σωθεί η Αυστραλία από την παγκόσμια οικονομική κρίση. Ομως, αυτά είναι η μισή αλήθεια. Η άλλη μισή είναι πως η κυβέρνηση Χάουαρντ συγκέντρωσε τα \$50 δις επειδή εγκατέλειψε τις υποδομές και είχαμε δρόμους σκοτώστρες, σιδηροδρόμους και λιμάνια που δεν μπορούσαν ν' ανταποκριθούν στις ανάγκες για τις εξαγωγές, την παιδεία υποβαθμισμένη, πανεπιστήμια που έγιναν μαγαζάκια για πρυτάνεις και αντιπρυτάνεις που πληρώνονται καλύτερα από τον πρωθυπουργό και νοσοκομεία ακατάλληλα για μια πλούσια χώρα.

Ο κ. Αμποτ δεν ανέφερε τη ζημία για το έθνος από την παραχώρηση σε ιδιώτες χρυσοφόρων κρατικών εταιρειών όπως την Τέλστρα, ή το αεροδρόμιο τού Σίδνι με το οποίο θέλω ν' ασχοληθώ σήμερα επειδή προκάλεσε σοκ η αποκάλυψη πως ο Τζον Χάουαρντ θα επιδοτεί την Macquarie Bank με ένα δισεκατομμύριο δολάρια και πλέον κάθε χρόνο, έστω και

αν έχει απολυθεί από την πρωθυπουργία το 2007.

Ο κ. Χάουαρντ πούλησε το αεροδρόμιο στην τράπεζα πριν δέκα χρόνια και γι' άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δεν είναι τίποτε λιγότερο από επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας για τους μεγιστάνες. Η διαφορά είναι πως ενώ τα επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας για τους φτωχούς ηλικιωμένους, ανάπηρους, άνεργους και μάνες που μεγαλώνουν παιδιά είναι τρακόσια ή τετρακόσια δολάρια την εβδομάδα, για τους μεγιστάνες είναι 20 εκατομμύρια δολάρια την εβδομάδα το λιγότερο για την Macquarie Bank και \$153 εκατομμύρια την εβδομάδα το μεγαλύτερο για την Commonwealth Bank.

Δηλαδή, όσα χρειάζονται οι άνθρωποι για να γεμίσουν τις τσέπες τους, με χρήματα που χρειάζεται το έθνος για την ευημερία του.

Λοιπόν, φίλοι μου, η Macquarie Bank στα 10 χρόνια λειτουργίας του αεροδρομίου Σίδνι εισέπραξε \$8 δις, αλλά δεν πλήρωσε ούτε σεντ τσακιστό σε φόρους, ενώ αν είχε παραμείνει κρατικό το αεροδρόμιο θα πλήρωνε φέτος ένα δις δολάρια σε φόρους. Να αναφέρω ακόμη πως αν χρεοκοπήσει η Macquarie Bank, τα χρέη της θα πληρώσουμε εμείς οι φορολογούμενοι για να μην σταματήσει η λει-

τουργία του αεροδρομίου. Αυτά δεν μάς τα λέει το Λίμπεραλ Πάρτι, αλλά ούτε οι Εργατικοί γιατί κι' αυτοί έχουν λερωμένη τη φωλιά τους στο αλισβερίσι με τους κροίσους.

Αλλά μακάρι να ήταν μόνο το αεροδρόμιο που δεν πληρώνει φόρο στα κέρδη του. Το ίδιο κάνει για παράδειγμα και η Google, που πλήρωσε μόνο \$74.000 το 2011 με εισόδημα \$2 δις και ένας Θεός μόνο ξέρει το μέγεθος των επιδομάτων που εισπράτουν οι μεγιστάνες από το κράτος.

ΠΟΙΗΣΗ

Διαβήτης

Στον πολυτάραχο γιάλο του κόσμου μian ημέρα διαβήτης ανυπόμονος περνά σαν τον αγέρα.

Το πάτημά του εφάνηκε στον άμμο την αυγή άγριο το κύμα διάβηκε τη νύχτα και το σβει.

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΚΑΛΟΟ!

Ένας τυφλός ταξιδεύει προς το Τέξας αεροπορικώς. Μπαίνει στο αεροπλάνο, κάθεται στο κάθισμα, το οποίο αισθάνεται τεράστιο. Οπότε και ρωτά την αεροσυνοδό:

«Συγγνώμη, αλλά αυτό το κάθισμα δεν είναι κάπως μεγαλύτερο απ' το κανονικό;» «Όλα στο Τέξας είναι μεγαλύτερα!», του απαντά.

Φτάνει στο ξενοδοχείο, πάει στο δωμάτιό του, όπου περπατάει επί ένα λεπτό χωρίς να φτάσει σε τοίχο.

«Δεν είναι κάπως μεγάλο το δωμάτιο;», ρωτά το παιδί που ανέβασε τις βαλίτσες. «Όλα στο Τέξας είναι μεγαλύτερα.», του απαντάει εκείνο.

Κατεβαίνει στο μπαρ, όπου ζητάει ένα μικρό ποτήρι μπίρα. Ο μπάρμαν όμως, του δίνει ένα ποτήρι του ενός λίτρου.

«Συγγνώμη, ένα μικρό ποτήρι μπίρα ζητήσα!» λέει ο τυφλός στον μπάρμαν.

«Όλα στο Τέξας είναι μεγαλύτερα», απαντάει ο μπάρμαν.

Κάποια στιγμή, ο τυφλός θέλει να πάει στην τουαλέτα, οπότε και ρωτάει τον μπάρμαν που είναι.

«Τρίτη πόρτα δεξιά στον διάδρομο.»

Ο τυφλός πάει ψηλαφίζοντας. Κατά λάθος όμως, μπαίνει στην τέταρτη πόρτα, όπου βρίσκεται η πισίνα και φυσικά όντας τυφλός, πέφτει μέσα. Οπότε αρχίζει να ουρλιάζει τρομοκρατημένος:

«Μην τραβήξετε το καζανάκι!».

Ακόμη ένα:

Τι είπε το μεγάλο φουγάρο στο μικρό φουγάρο;

- Είσαι πολύ μικρό για να καπνίζεις!